

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bajmóci Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperesnek a Közép-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2007. április 10. napján meghozott 16.M.494/2007/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 16.M.494/2007/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

A felperes öregségi nyugdíjra jogosító szolgálati idő megállapítását kérte az alperestől. Az alperes 11-05874/2006/0010. számú határozatával 34 év 59 nap szolgálati időt állapított meg a felperes részére. Ezt a határozatát az alperes 05874/2006/0013. számú határozatával úgy módosította, hogy az elért szolgálati időt 35 év 182 napban határozta meg. A felperes fellebbezése folytán eljárt alperes igazgatója 05874/2006/0023. számú jogerős határozatával a fellebbezésben foglaltaknak részben helyt adva a felperes által szerzett szolgálati időt 36 év 182 napban állapította meg.

A felperes keresetében az alperesi határozat felülvizsgálatát és alperes új eljárás lefolytatására utasítását kérte azzal, hogy az alperes az 1989. január 1. és 1989. szeptember 30. közötti időszakot, tehát további 273 napot ismerjen el megszerzett szolgálati időként. Előadta, hogy ezen időszakban személyes közreműködésre kötelezett polgári jogi társasági (Pjt.) tag volt,

amely társaság - csak úgy, mint annak jogutódja - tagjai után fizette a járulékokat. Az 1992-ben történt végelszámoláskor és azt megelőzően sem állapítottak meg járulékhianyát a társaság társadalombiztosítási folyószámlájának terhére. Előadta továbbá, hogy a jogutód gazdasági munkaközösség (Gmk.) társadalombiztosítási lapvezető volt, így személyenkénti jelentésre nem volt kötelezett, csak havonkénti összesítőt kellett a biztosítottak számáról és az utánuk összesen fizetendő összegről adnia.

A munkaügyi bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint mivel a Pjt. 1989. január 1-től társadalombiztosítási lapvezető volt, köteles volt a tagokról nyilvántartó lapot vezetni, azonban az igazolás szerint a felperesről a perbeli időszakra sem a Pjt., sem jogutódja, a Gmk. nem szolgáltatott társadalombiztosítási adatot. A társaság végelszámolója épp a felperes volt, és ő sem közölt adatot. A kérdéses időszakra a felperes járulékfizetése nem igazolt, ezért azt nem lehet szolgálati időként beszámítani.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a munkaügyi bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése mellett a perbeli időszak megszerzett szolgálati időbe tartozásának megállapítását kérte. Előadta, hogy jogszabálysértő módon járt el a munkaügyi bíróság, amikor Pjt. tagsága perbeli idejének szolgálati időként való elismerését nem a társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény (a továbbiakban: Tbtv.) 10. §-ának /3/ bekezdése szerinti vállalkozási jellegű jogviszonyban személyesen munkát végző tagok szolgálati idejéről szóló 54. §-ának /6/ bekezdése, valamint a törvény végrehajtásáról rendelkező 89/1990. (V. 1.) Mt. rendelet (a továbbiakban: Mtr.) 126. §-ának figyelembevételével, hanem az Mtr. 437. §-ának felhívásával, taxatív felsorolt társas vállalkozásoknak a törvény 10. § /2/ bekezdése szerint biztosított tagjai tagsági viszonyából szolgálati időnek elismerhető idő számítására irányadó szabályok szerint ítélte meg. Álláspontja szerint az Mtr. 316. §-ával meghatározott és a perben bizonyítékul benyújtott banki terhelési értesítés pótolhatja a társadalombiztosítási szervnél az adott időszakra vonatkozó, de fel nem lelhető nyilvántartási adatokat. Sérelmezte, hogy a bíróság e bizonyítékot indokolás nélkül mellőzte az ügy megítélése során.

A felperes kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Tbtv. 10. § /3/ bekezdése b) pontja értelmében a biztosítás kiterjed a megbízási, valamint a 103/D. § /1/ bekezdésének hatálya alá nem tartozó vállalkozási jellegű jogviszony keretében személyesen munkát végző személyre.

A Tbtv. 54. §-ának /6/ bekezdése alapján, ha a 10. §-a /3/ bekezdésben említett biztosítottnak a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonya keretében elért nyugdíjjárulék-alapot képező keresete (jövedelme) a külön jogszabályban meghatározott minimális bérnél kevesebb, akkor a biztosítási időnek is csak az arányos időtartama vehető figyelembe szolgálati időként. Ebben az esetben a szolgálati idő és a biztosítási idő aránya azonos a nyugdíjjárulék-köteles kereset (jövedelem) és a mindenkor érvényes minimálbér arányával.

Az Mtr. 436. §-ának /1/ bekezdése értelmében nyugdíj- és Egészségbiztosítási Egyéni Nyilvántartó lapot (a továbbiakban: nyilvántartó lapot) kell kiállítani és vezetni többek között a Tbtv. 10. §-ának /1/-/3/ bekezdésében említett biztosítottokról.

Az Mtr. 437. §-a /1/ bekezdésének a) pontja alapján a munkáltató (foglalkoztató) a nyilvántartó lapot a biztosítás kezdetétől számított 3 napon belül köteles kiállítani az összesítő elszámolás benyújtására kötelezett munkáltatónál foglalkoztatott biztosítottról.

Tévedett a felperes abban a jogkérdésben, hogy az Mtr. 126. §-a alapján a vállalkozási jellegű jogviszonyban személyesen munkát végző tagok biztosításban töltött idejét a járulékfizetés ténye igazolásától függetlenül kell szolgálati időnek tekinteni. Az Mtr. 126. §-a azon időszakokat sorolja föl, melyeket szolgálati időként kell figyelembe venni, ennek igazolására azonban az Mtr. 137. §-a, valamint 436. §-a is további feltételeket szab.

Tévesen hivatkozott ezért a felperes felülvizsgálati kérelmében a Tbtv. 54. §-ának /6/ bekezdésére, mert ez a rendelkezés csak abban az esetben alkalmazható, ha a biztosításban töltött idő az Mtr. fenti rendelkezéseinek megfelelően bizonyítást nyert.

A fentieken túlmenően a felperes felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését is támadta azzal az állításával, hogy a bizonyítékokat - így a felperes által benyújtott banki terhelési értesítést - okszerűtlenül és iratellenesen értékelte a munkaügyi bíróság. A Pp. ezen rendelkezése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a Pp. 270. §-ának /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, ha azonban olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Ha tehát a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem - mint a perbeli esetben is - a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja.

A Legfelsőbb Bíróság jelen ügyben olyan eljárási szabálysértést nem észlelt, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését indokolná; a munkaügyi bíróság a bizonyítékok okszerű, helyes mérlegelésével állapította meg, hogy a felperes járulékfizetése a perbeli időszakra nem igazolt, ezért ezen időszaktól nem lehet szolgálati időként figyelembe venni.

A társaság banki terhelési értesítése a felperes járulékfizetésének igazolására nem alkalmas.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság az alperes felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

Az eljárás a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 75/A. §-a alapján tárgyi illetékmentes, ezért az illeték viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2008. november 12.

**Dr. Kozma György sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Zoltán sk. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő